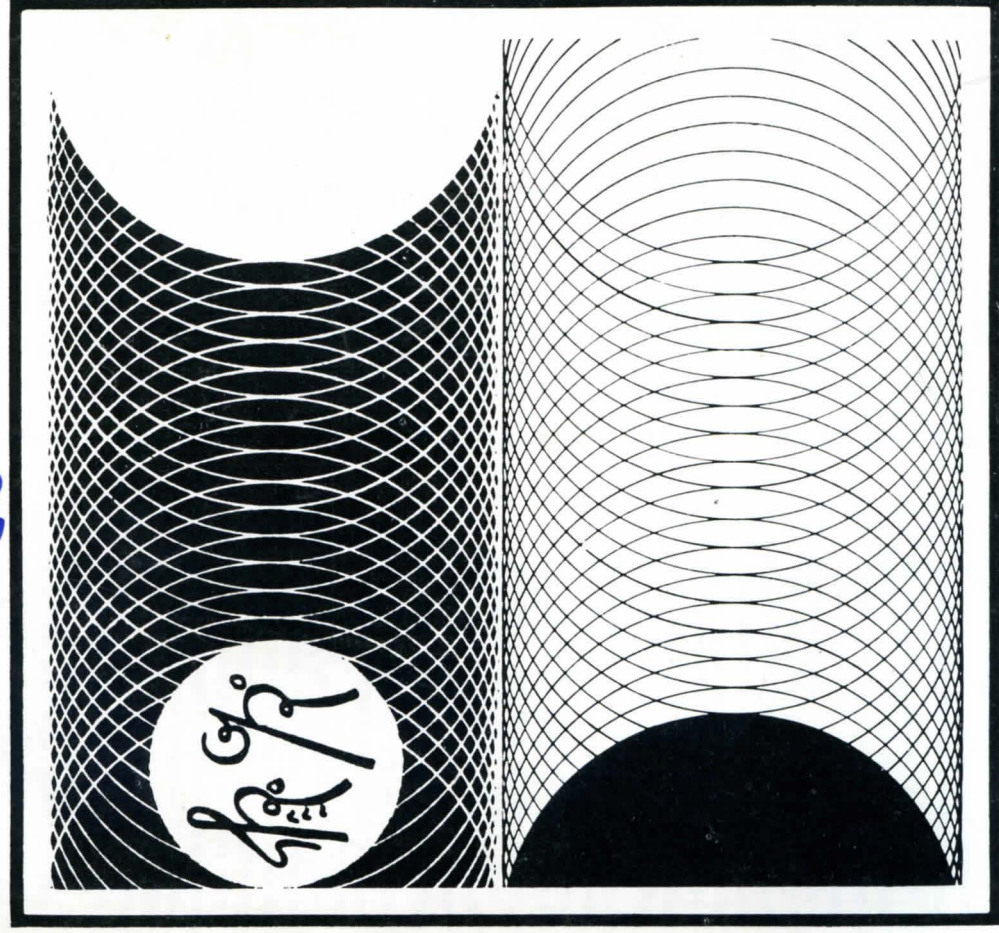

KOSMISK BULLETTIN

Svensk IGAP journal

Nr 5 - Årg. 2
Maj - 1970

And. Liljegren

Officiellt organ för IGAP i Sverige

Upplaga: 1000 ex

Adress: Box 151 - 575 00 Eksjö

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

S. Thor-Leif Dahnielson
Oxtorgsgatan 8 E

575 00 Eksjö

Tel. 0381/137 69

ÅRSPRENUMERATION:

Kr 17:- (12 nr)

Postgiro 12 85 92

ANNONSPRISER:

Småannonser: 40 öre/mm

Kvartssida: kr 35:-

Halvsida: kr 60:-

Helsida: kr 110:-

IGAP-REPRESENTANTER I:

Amerika - Australien - Belgien -
Brasilien - Danmark - England -
Finland - Holland - Indonesien -
Japan - Kanada - Mexiko - Norge -
Sverige - Schweiz - Tyskland -
Österrike

OBS! COPYRIGHT IGAP!

Allt eftertryck utan skriftligt tillstånd
av utgivaren förbjudet.

KURS I TELEPATI - George Adamski

12 lektioner, kr 25:- (inkl. porto)

OMBORD PÅ RYMDSKEPP - George Adamski

Kr 24:50 (plus moms och porto)

FOTO-AFFISCHER MED "ADAMSKI-TEFAT"

40x60 cm, kr 17:- (inkl. porto)

BREVMÄRKEN MED TEFATSMOTIV

Svart-vita, 200 st kr 3:-

Ovanstående material kan erhållas från:

Svensk IGAP - Box 151 - 575 00 Eksjö

Tidskriftens syfte

Denna tidskrift är ett led i det Internationella Get Acquainted Program - IGAP - som år 1959 startades av den amerikanske filosofen George Adamski (1891-1965), en av de första som i vår tid mött och talat med människor från andra planeter. Dess syfte är att ge spridning åt en realistisk livsfilosofi, baserad på kunskapen om de orubbliga lagar som styr hela universum i harmoni.

Forskare världen över inser nu, att människans motvilja att underordna sig dessa omutliga principer - och hennes vana att värdera hela sin omgivning med utgångspunkt från sig själv - har åstadkommit stora rubbningar i naturens jämvikt. Denna hennes egocentriska attityd måste elimineras, så att hon inte endast handlar till gagn för sig själv, utan för hela skapelsen.

Med utgångspunkt från denna kosmiska livsåskådning ger vi en ny syn på de problem som omger och angår oss alla - t.ex. narkotikamissbruket, brottsligheten, miljöförstöringen, religionsmotsättningarna, den s.k. fängelsevärden, etc. Vi lägger också fram realistiska förslag till lösningar på problemen, i den fasta förvisningen om att en filosofi som hjälper människan att bättre förstå sig själv och därmed sin omgivning - ja, hela tillvaron - eliminerar många av orsakerna till de olika problemen.

KOSMISK BULLETIN presenterar de senaste nyheterna inom områden som vanligtvis får ytterst litet utrymme i vanlig dags- och veckopress, t.ex. UFO, telepati, m.m. Tonvikten läggs dock vid den kosmiska filosofin, eftersom det är vårt sätt att leva och vår förståelse för varandra, som är det avgörande för hur vår framtid kommer att gestalta sig.

Då George Adamski - som av påven Johannes XXIII belönades med en guldmedaljong som tack för sina insatser - startade IGAP, förklarade han att programmet måste baseras på verkligt sunt förnuft, och att all mysticism och okultism måste hållas utanför; en riktlinje KOSMISK BULLETIN utan undantag följer. Vad vi presenterar är kunskap som var och en kan tillämpa efter sina individuella förutsättningar, och som kan tjäna som trappsteg på vägen framåt mot en bättre tillvaro.

KOSMISK BULLETIN är politiskt, religiöst och sekteristiskt obunden, och publiceras helt utan vinstintresse.

Bäste läsare...

VÅR VÄRLD ÄR SJUK!

Vart vi än vänder oss, ser vi symptomen på denna planetära sjukdom. I luften, i vattnet, i jorden, i växter och djur - i vår föda. Och det är vi själva som har orsakat den. Sjukdomen har redan framskridit så långt, att det är ett faktum att om vi inte gör en helomvändning under det närmaste decenniet, så är mänsklighetens historia här på jorden snart slut.

Låter det som en överdrift?

Det är det inte! Problemet med miljöförstöringen är så allvarligt, att FN har börjat organisera ett världsomfattande angrepp mot den. I juni 1972 planerar man att hålla en FN-finansierad internationell konferens om föroreningskrisen i Stockholm, men redan i november förra året hölls i San Francisco i USA en konferens, som kan sägas utgjorde ett slags förspel till Stockholmsmötet.

Det var UNESCO, som anordnat konferensen, vars kärna utgjordes av mer än 60 framstående auktoriteter på alla typer av föroreningar: luft- och vattenförorening, industriavfall, oljeutsläpp, födoämnesförgiftning, etc, och sessionerna åhördes av över 500 delegater.

Problemet allvar uttrycktes kanske tydligast, då UNESCO-ordföranden Alvin C. Eurich beskrev mötet som "inledningen till en attack mot de fruktansvärda problemen med att helt enkelt kunna förbli vid liv på denna planet".

När folk i allmänhet hör talas om miljöförstöring, uppfattar man det mestadels

som en ren skönhetsfråga. Men det är alltså långt mer än så - det är en livsfråga! Hela vår planet hotar att brytas ned. Vi måste göra något NU för att vända miljöförstöringstendensen, annars kommer vi att finna hur vår tillvaro för varje år som går stadigt blir mer och mer obehaglig och ohälsosam, och våra barn och barnbarn kommer att finna sin jord i det närmaste obeboelig.

Men varför har vi då så snabbt, under de senaste decennierna, kommit att hamna i denna inte alltför trevliga situation? Vems är skulden?

Utan tvekan är mycket av skadorna resultaten av teknikens framsteg. Före den moderna teknologins intåg verkade det som om jorden var i stånd att klara av de störningar människan åstadkom, men nu har människan fått sådana resurser att bekämpa sin omgivning med, att hon hotar att helt förstöra den. Faktum är, att vi har kommit att knyta samman vår produktiva ekonomi med just de sidor av teknologin, som är mest ekologiskt destruktiva.

Vår produktion är starkt koncentrerad kring oförstörbara ting, såsom aluminiumburkar, plastförpackningar, olika syntetiska material och glas av alla slag. Bilmotorer och jetmotorer konstrueras på löpande band, och tillsammans med industriskorstenarna spyr dessa varje år ut hundratals miljoner ton luftföroreningar i världens atmosfär. Gödningsmedel och jordbruksgifter, syror, fosfater och andra kemikalier förstör sjöar och hav. Kärnvapenprov och de för vår kraftförsörjning alltmer anlitade kärnreaktorerna sprider radioaktiva ämnen, vars

verkningar vi ännu inte känner till...

Vi har betraktat det som vår uppgift att manipulera med, kontrollera, och - närhelst vi ansett det vara nödvändigt - drastiskt förändra vår omgivning. Vi har exploaterat naturens och jordens överflödande rikedomar, istället för att leva i harmoni med de lagar som styr vår världs perfekta ekologiska balans.

Än en gång ser vi här, att vi inte kan göra oss själva oberoende av de lagar, som styr vår tillvaro; lagar som funnits nedlagda i själva universum från tidernas begynnelse. Den harmonins princip, som ligger till grund för hela kosmos existens, låter sig inte gäckas. Vi är en del av universum, och vi måste lära oss att leva som en medverkande del i den värld vi fötts till.

Och det gäller inte enbart i vår relation till naturen, utan överhuvudtaget vad vi än företar oss. Nu behandlar vi vår omgivning med utgångspunkt från våra egoistiska uppfattningar, men om vår tillvaro ska bli harmonisk, måste vi lära oss att leva och fungera i GEMENSKAP med allt annat levande, och med hänsyn till tillvarons omutliga lagar. Vare sig vi vill eller inte, är vi tvungna att förr eller senare - innan det är för sent - acceptera en sådan kosmisk livssyn.

Miljöförstöringen är resultatet av en förvrängd åskådning, där vi placerat oss själva i centrum och ignorerat allt annat. Och fastän vi märker vart det hela bär hän, vägrar vi inse faran och göra något åt den.

Vår värld står inför en kris; en oerhörd kris. Frågan är huruvida människor kan leva tillsammans i sådana antal att en kultur är möjlig, utan att hon förstör de betingelser som möjliggör hennes existens. För att hon ska kunna det, måste hennes vanetänkande förändras. Miljoner människor måste få en helt ny attityd till livet.

Men att få folk att inse att miljöförstöringen verkligen utgör ett hot, är ingen lätt

uppgift. Är det inte underligt? En persons bortgång kan åstadkomma stora rubriker i tidningarna, men att vår planet sakta håller på att brytas ned och dö - det reagerar ingen för. Kanske beror det på att det är så lätt att fatta något så pass "nära" som en människas död, men att tänka sig en hel världs död...nej, det är ofattbart.

Men likväl MÅSTE vi fatta det!

Och vi måste begripa det snart!

Hur lång tid vi har på oss? Ja, vi kan låta en av deltagarna vid konferensen i San Francisco, dr Barry Commoner, ge svaret: "Om vi inte beslutar oss för att handla under detta decennium, så har vi ingen ...

Telepati – ett faktum

av Oleg Gusev

Existerar det en översinnlig förmåelse? Är det ett sällsynt naturfenomen, eller något vi alla är i stånd till? Och hur sannolika är de hypoteser, som söker förklara "bio-information", "hjärnans röst"?

Dessa frågor ställdes av Oleg Gusev från Rabochaya Gazeta till Alexei Gubko från det ukrainska institutet för psykologi, vilken har ägnat många år åt parapsykologins problem.

- "Para" betyder "längs med", "vid sidan av", på grekiska, säger Gubko, och betydelsen av "psykologisk" är välkänd. Det antas att parapsykologiska fenomen uppfattas utan hjälp av de normala sinnen. I gott och väl hundra år har vetenskapsmän ansett telepatin vara käman i den översinnliga förmåelsen; det fenomen, att en levande organism på avstånd utövar psyko-fysiskt inflytande på andra, eller "biologisk radiokommunikation" som de nu kallar det.

- Bland dem som aktivt stöder den översinnliga förmåelsen finns Alexander

Butlerov, Vladimir Bekhterev, Konstantin Tsiolkovsky, Alexander Leontovich, Ilya Mechnikov och många andra ryska vetenskapsmän. Denna fängslande gren av vetenskapen har utvecklat sig på ett imponerande sätt från de första experimenten under artonhundratalets slut, till de omsorgsfullt utarbetade undersökningar som idag utförts på olika forskningsinstitut.

Bör vi betrakta de ofta förekommande fallen av ovanliga sammanträffanden med "tankeläsning" på avstånd såsom rena tillfälligheter?

- Detta är osannolikt med tanke på den stora förekomsten och den förbluffande exaktheten vid sådana sammanträffanden. Här är en historia om skådespelaren Mikhail Kuni.

- I sin ungdom studerade Kuni i Moskva, medan hans mor bodde i Vitebsk i Belorussia. En natt drömde han att en råtta bitit hans mor och att det uppstått kallbrand i hennes fot. Den unge mannen vaknade starkt upphetsad, men hans vänner försökte ta bort hans ångslan - det var löjligt att tro på drömmar. I detta ögonblick bankade det på dörren. Brevbäraren räckte Kuni ett telegram, som meddelade att hans mor låg sjuk. Då Kuni anlände till Vitebsk fick han veta, att hans mor verkligen led av kallbrand som följd av ett råttbett. Många sådana fall finns nedskrivna.

Och ändå ville jag gärna höra en förklaring på dessa till synes märkliga fenomen och försöksledarnas mening.

- Tag t.ex. de experiment som utfördes av Vladimir Bekhterev, den framstående nervspecialisten. Under ett av dessa försök satt en ung och mycket känslig flicka vid ett bord, på vilket det låg ett dussin föremål - en tändsticka, en ask, en cigarett, en kam, etc. Försöksledaren satt med ryggen mot flickan på ett avstånd av sex meter och var avskärmad från henne med hjälp av ett draperi. Framför honom fanns

en hatt med papperslappar, och namnet på ett av föremålen var skrivet på varje lapp.

- När en assistent utan att säga ett ord tog ut en av lapparna ur hatten och räckte den till försöksledaren, började denne tänka på föremålet och formade en bild av det i sinnet. I regel tog flickan upp det föremål, vars bild försöksledaren försökte överföra till henne på mental väg.

Finns det någon teoretisk förklaring till det?

- Många vetenskapsmän tror att den mänskliga hjärnan utstrålar vissa elektromagnetiska vågor, mycket i stil med en radiostation, medan hjärnan hos en annan person - likt en radiomottagare - uppfångar och tolkar dem. Det finns inget övernaturligt i denna hypotes, eftersom det har bevisats att hela vår kropp genomströmmas av elektricitet.

- Biologisk ström skapas som följd av biokemiska och biofysiska processer, vilka rör de näringsämnens position, som upptas av organismen. De är mycket små. Den bioelektriska spänningen, som kan spåras i hjärnan, mäts ibland i miljondels volt. Det finns emellertid anledning tro, att denna sporadiska energi sänds ut i rymden. Så långt tillbaka som år 1919 försökte Bernard Kazhinsky, en av grundläggarna till den moderna vetenskapens teori om telepati, att finna fram till kretsloppet i en nervgenerator.

- Går vi vidare utifrån Kazhinskys hypotes kommer vi till Alexander Leontovich, medlem av den ukrainska vetenskapsakademien, och hans son Mikhail Leontovich, som också är medlem av akademien, och dessa föreslog att de elektromagnetiska vågor som utsänds av den mänskliga hjärnan måste ha en längd av omkring 1 cm. Deras frekvens måste vara utomordentligt hög, ca 1 miljard svängningar i sekunden, och deras hastighet måste vara som ljusets. Det är möjligt att dessa faktorer är tillräckliga för att kompensera generatorns ringa styrka och för att sätta dessa vågor i stånd att färdas över enorma avstånd.

- Den elektromagnetiska teorin är dock inte det enda sätt på vilket man kan förklara fenomenen kring översinnlig förmimelse. De flesta vetenskapsmän är nu böjda att tro, att hjärnan utstrålar en speciell, hittills okänd energityp, som tjänar som bärvåg för parapsykologisk information.

Vad kan Ni säga om den praktiska användningen av parapsykologin - speciellt den mänskliga hjärnans elektriska kontakter?

- Det är för tidigt att uttala sig härom på detta stadium, men i princip kan vissa översinnliga metoder användas i praktiken. Mental påverkan kan t.ex. vara av enorm betydelse vid inlärningsprocessen i anknytning till lärarens muntliga instruktioner och personliga exempel. För närvarande är inte denna påverkan speciellt effektiv, eftersom den inte utförs medvetet.

- Bland de framtida teknologiska användningarna av översinnlig förmimelse kan det komma på tal att en flygplanspilot, astronaut eller ingenjör kontrollerar maskiner på mental väg.

- Slutligen vill jag gärna citera en optimistisk förklaring som uttalades av den franske psykologen R. Kherumian, som sade: "Vi är dristiga nog att påstå, att utvecklingen inom parapsykologin en dag kommer att leda hela vår civilisation in på en ny väg".

(Rabochaya Gazeta)

TELEPATI-KURS

Telepati är inget övernaturligt. Den amerikanske forskaren Clive Backster har genom experiment bevisat att alla celler har medvetande, minne, samt förmåga att sända, mottaga och tolka intelligenta impulser. Den telepatiska förmågan finns således latent inom oss - i varenda cell i vår kropp - men vi måste lära oss att använda den. Hur detta kan ske, ger George Adamskis kurs i telepati svar på.

Denna exklusiva kurs, som omfattar 12 lektioner, behandlar bl.a. följande ämnen: Tanken som energi - Intryck från cell till cell - Avslappning, intresse och mottaglighet - klairvoyance, klairaudience, föräning, etc. Författaren tar även upp de spiritualistiska fenomenen, mediala budskap, påstådda minnen från tidigare existenser m.m.

Endast kr 25:-. Postgiro 12 85 92,
S. Dahnielson - Oxtorgsg. 8 E, Eksjö.

Vetenskap

MARS - DEN RÖDA PLANETEN

Två gånger under en vecka förra året besöktes Mars av de amerikanska rymdsonderna Mariner 6 och 7. Medan Mariner 6 sände bilder som visade kratrar - säg, minns ni bilden av månens Clavius-krater, som en gång påstods vara en bild av Mars? - avslöjade Mariner 7 en helt annan vy. "Ytans utseende är underligt varierande", sade dr Bruce C. Murray från det teknologiska institutet i Kalifornien. "I denna stora skala är ytan helt olik månens".

Bilder som granskades avslöjade fascinerande drag, såsom koncentrisk cirkel och bubblor, mycket lika de jättestora molnformationer som vi ser vid åskväder här på jorden. "Molnen" observerades i Tharsis-regionen, och de antas orsakas av varma källor. Somliga vetenskapsmän anser att sådana varma källor skulle kunna vara sannolika platser för levande varelser.

KOMETER KAN AVSLÖJA NY PLANET

I december förra året upptäcktes en ny komet av en sydafrikansk forskare. Den har varit synlig för blotta ögat i Sverige under hela april, och kallas Bennetkometen efter sin upptäckare. Kometer studeras ivrigt vid alla observatorier. Genom att

t.ex. mäta kometsvansens riktning, kan man få upplysningar om det interplanetariska magnetfältets beskaffenhet.

Det kanske mest intressanta med kometerna, åtminstone för en lekman, är att de kan avslöja ytterligare planeter i vårt solsystem. När Pluto upptäcktes år 1930, antog många forskare att det bortom den måste finnas ytterligare en planet, troligen lika stor som Uranus eller Neptunus, men betydligt ljussvagare. En sådan gåtfull planet kan avslöjas just genom kometernas banor, eftersom dessa kan förvrängas våldsam av planeternas dragningskraft. Forskarna hoppas en dag med kometernas hjälp kunna påstå att en stor himlakropp, osynlig med dagens hjälpmedel, svävar i tomrummet bortom Pluto.

UFO-nyheter

ÖKAD UFO-AKTIVITET

Det verkar som om tefats-aktiviteten håller på att öka igen efter en förhållandevis lugn vinter, och under april månad har flera rapporter om underliga observationer nått oss.

På kvällen den 12 april, någon gång mellan kl. 22.45 och 24.00, iakttog två personer i Halmstad två föremål, som på ca 10-15 sekunder ljudlöst passerade över himlavalvet från öster till väster horisont, där de försvann. De två ovala och blåvita objekten var ungefär lika stora som 1/5 fullmåne, och det ena flög snett bakom det andra. Iakttagarna var av den bestämda uppfattningen, att det omöjligt kunde ha rört sig om ljusreflexer eller dylikt.

En observation som företer stora likheter med den i Halmstad gjordes tio dagar senare, den 22 april kl. 21.10, av herr Leif Cedhammar i Bromma, och han beskrev sin iakttagelse på detta sätt:

- Två föremål uppenbarade sig plötsligt mot bakgrund av den ljusstarka aftonstjärna jag händelsevis stod och iakttog genom kikare under någon minut. De passerade på obestämt avstånd, troligen flera kilometer - kanske bara en. Jag uppfattade deras silhuetter som en vanlig tallrik med en upp och nedvänd djup tallrik lagd ovanpå. Färgen kunde vara mellan ljusblått och mörkblått, och möjligen var de samtidigt delvis genomskinliga. Försvarsstabens sambandscentral meddelades.

SKRÄMMANDE LJUSKLOT I TUMBA

En mycket intressant iakttagelse av ett väldigt lysande klot gjordes den 23 mars kl. 19.20-19.30 i Sorunda, Tumba. Det var två flickor från Enskede, Inga-Britta Westman och Birgitta Hagström, båda 18 år, som under en promenad var med om den förbryllande och samtidigt skrämmande upplevelsen.

- Min kamrat och jag var ute och gick på en ganska lite trafikerad landsväg, berättar Inga-Britta Westman. I närheten fanns några bondgårdar, och inte långt därifrån har Försvaret en forskningsanstalt. Framför oss var ett stort fält, och vid skogsbrynet bakom svävade ett STORT, RÖDORANGE, GLÖDANDE KLOT, med otydliga konturer. Jag skulle tippa att avståndet var 200-300 meter, och klotet var ungefär tre gånger månens synbarliga storlek. Först när vi såg klotet hade vi inte en tanke på UFOs, utan trodde det var månen - men en verkligt konstigt sådan.

- Vi stannade och tittade på det glödande klotet, som svävade några meter över markytan, och kunde inte förstå vad det var. När vi stått ett tag och tittat på föremålet började vi gå hemåt, och då verkade det som om det flög efter oss. Vi blev hemskt rädda och stannade, och då förstod vi att det måste vara ett UFO. Det verkade som om det skulle landa på fältet framför oss. När vi stod där fullkomligt livrädda vände UFOt plötsligt och

steg ganska snabbt rakt upp i rymden, och då fick det mer bestämda konturer, och man såg att det hade diskusform - så som man tänker sig ett tefat.

- Tyvärr såg vi inga detaljer. Inte heller hördes något och ingen lukt kändes, men det var ju ett ganska stort avstånd emellan. Uppenbarligen var det ljusskenet från UFO:t som gjorde, att det först såg ut som ett klot. Vi fick för oss, slutar Inga-Britta Westman, att varelserna i UFO:t noterat att vi var rädda och att de inte ville skrämma oss, varför de vände så tvärt.

OIDENTIFIERADE FLYGANDE FÖREMÅL I JORDENS ATMOSFÄR

Ett intressant urval artiklar ur Sökaren med bl.a. följande rubriker: Condonrapporten - UFO lyfte bil av vägen - Intervju med Tage Eriksson, FOA - En UFO-observation 1959 (Gideon Johansson) - UFO-undersökning i Vänga - Kontakt med UFOs m.m. Pris 6:-. Sökarens förlag, Box 3063, 103 61 Stockholm 3.

Forntida rymdbesökare

av Alexander Kazantsev

Även de mest skeptiska medger att intelligent liv med visshet existerar någonstans i rymden, och att det i vissa fall måste ha nått ett högre utvecklingsstadium än på jorden. Drömmen om människans steg ut i världsrymden har någonstans redan förverkligats - kanske för länge sedan.

På hundra år har människan ökat hastigheten hos sina fordon från 10 till 40.000 km/tim. Enbart på 1900-talet har hon tagit ett otroligt hopp framåt från upptäckten av atomen till utnyttjandet av atomenergin. Därför är det helt möjligt att anta, att rymdskepp någonstans i universum flyger med hastigheter som närmar sig ljusets.

"Jabbarens stora Marsgud"

Det är då tidsparadoxen - enligt relativitetsteorin - börjar märkas. Vad det innebär är, att för den rymdfarare som färdas med en hastighet som ligger nära ljusets går tiden saktare än för andra invånare i galaxen. En astronaut skulle således kunna flyga till det synliga universums yttersta gränser under ett genomsnittslångt liv.

Om vi kan tänka oss ett stjärnskepp i rymden, har vi ingen anledning avfärda möjligheten att sådana flugit till jorden genom den oändliga rymden. Och om ett sådant rymdskepp någonsin flugit till jorden - lämnade det då några spår?

Teorin att sådana spår existerar har uttalats vid åtskilliga tillfällen. Det är knappast försvarligt att kalla dessa tankar ovetenskapliga, även om de - som vissa vetenskapsmän påstår - inte är tillräckligt dokumenterade. Men har inte nya bevis upptäckts på senare tid? Se på följande fakta:

En sovjetisk-kinesisk paleontologisk expedition ledd av vetenskapsmannen dr Chow Ming Chen fann år 1959 ett skoavtryck, som gjorts i Gobiökniens sandsten för miljoner år sedan. Dess storlek och mönster

tyder på att detta är skoavtrycket av en rymdfarare, som landat på jorden vid en tid då här inte fanns några människor. Detta är vår förklaring. Hittills har paleontologerna inte kunnat ge någon annan.

Ett polerat stålstycke 7x7x5 cm och med en vikt av 785 gram har påträffats av en österrikisk fysiker i Alperna i ett kolskikt från Tertiärperioden. Vem kan ha fört med sig denna produkt av skickliga händer och ett utvecklat intellekt till framtidens jord?

Bergssjön Titicaca i Anderna har en ännu bevarad bestämd kustlinje. Man kan finna lämningar av sjögräs, skal och ruiner av en hamn. När blev havsviken en bergssjö ovan molnen? När reste sig Andernas gigantiska veck för att markera Sydamerikas västra gräns? Somliga vetenskapsmän tror att detta skedde för några hundra tusen år sedan. Men hur kunde en hamn ha existerat för några hundra tusen år sedan?

Nära hamnruinerna finns bevarade lämningar av den mycket gamla staden Tihuanacos jättebyggnader. Solporten i Tihuanaco är täckt med unika hieroglyfer. Vetenskapsmännen Posnansky och Kiess blev intresserade av inristningarna. Senare fortsatte Epstein deras forskning och deschiffrerade de mystiska tecknen år 1949. De visade sig vara en astronomisk kalender med stor precision; men i denna kalender hade året bara 290 dagar! Det var 10 månader på 24 dagar, och 2 månader på 25. Det verkar som om kalendern på Solporten inte gäller denna jord!

Under en flygfotograferingstur i Anderna upptäcktes underliga tecken på Nasca-platån. Dessa bestod av ljus färgade stenar, som lagts ut på ett område av flera kilometer. Man har föreslagit att detta är en besynnerlig solkalender. Tecknens figurer kan emellertid endast ses från en mycket hög höjd, som om de vore avsedda att vara till hjälp vid landning. Är dessa linjer "landningsvägledare"? Lades de ut för dessa varelser vilkas återkomst

Inka-indianerna väntade på, och vilka verkligen kan ha besökt dem?

En teori, som framlagts av A. Agrest, innebär att Baalbekerrassen är ett monument över stjärnbesökarnas okända kraft. Under kolossala plattor finns kanske gömda skatter för en mogen mänsklighet. När människan kunde gissa syftet med detta jättemonument, skulle hon få mottaga ett arv från dessa som besökte jorden för tusentals år sedan, då den endast beboddes av primitiva stammar.

Före det andra världskrigets utbrott träffade en fransk officer vid namn Brenan på en förbryllande samling klippor som liknade ruiner av en stad i Sahara. Han blev överraskad av att finna klippmålningar av antagligen urgammalt ursprung. Det var inte förrän efter kriget som professor Henri Lhote lyckades nå dessa "Sefars klippor" och där finna en ovärderlig skatt bestående av ytterst gammal konst. Klipporna var präglade av sällsynt konstnärlig kraft. Professor Lhote tillskrev dessa det sjätte eller åttonde årtusendet före vår egen tid. Han klassificerade denna periods konstverk under den gemensamma termen "rundhuvudenas period". Varför "rundhuvudena"? Därför att de människolika figurerna alla avbildats i runda hjälmar!

En gigantisk klippmålning, sex meter hög, är mycket imponerande. När jag visade denna bild för den välkände piloten kapten Accuratov, utbrast han: "Det ser ut precis som min höghöjdsdräkt. Och hjälmen är också mycket lik"

Professor Henri Lhote kallade denna bild "Jabbarens stora Marsgud". Jabbaren-dalen, där målningen påträffades, heter på den lokala dialekten "jättarnas dal".

I Leningrad finns ovärderliga etruskiska kaméer bevarade, och en av dessa bär en bild av en modern dykare - eller kanske en "varelse i rymddräkt"! Kamén tillverkades för några tusen år sedan. Finns det en länk mellan den och Saharas klipp-

målningar? Här finns också en annan kamé. Den föreställer en forntida båt eller galär, men utan åror. Istället för åror finns det några strålar bakom skeppet. Är det inte ett jetrymskepp avbildat av en konstnär som känt till besökarnas flygningar?

Traditionen om dessa besök och en mycket grundlig beskrivning av flygmaskinen finns i en annan del av världen, i gamla indiska manuskript: En stark tung metallkista, som låg i skeppets mitt, var generatorm. Kraften strömmade genom två stora flexibla rör till fartygets båda ändar, såväl som genom åtta rör som fästs längs relingarna. Dessa hade dubbla öppningar, som pekade uppåt och nedåt. När färden skulle börja, öppnades ventilema på de åtta relingsrören som pekade nedåt - alla andra ventiler var stängda. Strömmen rusade genom dessa och slog mot jorden med sådan kraft att skeppet drevs uppåt, medan luften själv fortsatte att utgöra det nödvändiga stödet.

Behövs det några kommentarer?

Annan indisk folklöre berättar om himmelska besökare som hade lärt forntidens människor att smida järn. Det är därför den berömda järmpelaren, som rests nära Kutb-Minars gamla torn i Delhi för över 1.500 år sedan, är av speciellt intresse. Verket är fantastiskt och dess make finns ej bland kulturmonumenten. Det är 8 meter högt och så tjockt att en man kan nå runt det med båda armarna. Pelaren väger tolv ton. Det är inte utan orsak detta urgamla järnföremål har en aura av legend omkring sig. Det äger den underbara unika egenskapen att inte rosta. Vilket annat järn som helst skulle ha förvandlats till stoft under 15 sekler. Uppenbarligen lyckades dessa forntida människor framställa ett 100 % rent järn, vilket är svårt att göra även i en modern elektrisk ugn. Men hur kunde dessa forntida människor smida en sådan metall? Kanske finns det ett samband mellan den gamla indiska beskriv-

ningen av en jetflygmaskin och denna pelare.

Och än idag kan vi sålunda undersöka ett förstenat skoavtryck i sandsten; studera ett rektangulärt stål-föremål eller spekulera kring en utomjordisk kalender på Solporten. Vi förbluffas av den kemiska sammansättningen hos en indisk pelare. Men mest imponerande är klippmålningarna i Sahara, från vilka okända varelser i rymddräkter blickar ned på oss.

MEDVERKA I BULLETINEN

Råkar Du se en artikel eller notis, som Du tycker andra bör få ta del av - klipp ur den och sänd den till oss! Trycksaksporto kostar endast 35 öre. Vi mottager tack-samt ALLT som kan intressera Bulletinens läsare: UFO-nyheter, vetenskapliga nyheter, egna tefatsobservationer, egna artiklar om allt som är konstruktivt (dock ej artiklar av ockult eller mystisk karaktär), etc. Vi returnerar klippen så snart vi kopierat dem. Glöm bara inte att bifoga namn och adress!

Vi ber om ursäkt för att maj-numret av denna tidning har dröjt något. Orsak: "Olycksfall" i tryckeriet.

AB Karlskoga Offsettryckeri

PRENUMERERA GRATIS PÅ BULLETINEN

Vill Du erhålla Kosmisk Bulletin helt GRATIS under ett år? Vill Du i gengäld hjälpa Bulletinen att nå en ännu större spridning än den har? Gör då så här: "Skaffa fyra prenumeranter; be dessa fyra att på inbetalningskortet nämna att Du gett dem tipset om Bulletinen; Skriv också gärna själv för kontrollens skull några rader till oss, och ge oss namnen på de fyra nya prenumeranter Du skaffat. Sedan har Du bara att se fram mot ett års GRATIS intressant och värdefull läsning.

Varför i all sin dar lever vi egentligen?

Det är verkligen en fråga, och det är kanske Din fråga? Att leva är bekymmersamt, det vet vi alla. Att leva förefaller ofta meningslöst, det vet vi också. Nå: finns det någon mening med vårt liv, eller kan vi lika gärna ta livet av oss och få lugn och ro?

SÖKAREN är en tidskrift som publicerar notiser och artiklar, analyser och kalkyler och även djuplodande kritik rörande allt sådant som på ett eller annat sätt kan ge svar på den stora gåtan om vårt livs mening.

Finns det någon mening? Det är inte så säkert ...

Finns det någon mening? Ja, mer än en...

Svaren är många, men det är faktiskt frågorna också. Vi har väl, litet till mans,

stött på fenomen sådana som sanndrömmar, möten med avlidna, tankeöverföring etc. Är det bluff? Då ska vi hjälpas åt att avslöja det. Är det verklighet. Då skall vi bevisa det.

Är Du helt tillfredsställd med livet? Nej, det är ingen.

Pröva på att läsa SÖKAREN. Den är kanske något som Du har väntat på.

Den är absolut inte rädd av sig.

Det kan Du snabbt konstatera.

Sänd oss Ditt namn och Din adress i ett vanligt brev, så får Du gratis ett par provexemplar att studera. Eller ring!

SÖKAREN, Box 3063, 103 61 Stockholm 3.
Tel. 08/69 60 27.

Det största budet

av George Adamski

"Och detta bud giver jag eder - att I skolen älska varandra." Så talade Messias till sina efterföljare. Och därmed gavs världen det största bud som någonsin getts - harmoniens lag.

Under tvåtusen år har Kristi efterföljare uppgett sig leva i enlighet med det budet. Åh, blinda och dåraktiga människor! Är denna värld av splittring, friktion, sjukdom och smärta resultatet av denna universums högsta princip? Är inte kärlek den kraft som förenar allt till ett? Det element som frambringar harmoni och förståelse? Så då lever vi i själva verket inte i enlighet med kärlekens lag. Vi har inte ens en ringa förståelse för detta det största av alla budord, och tillämpar det därför i ännu mindre utsträckning.

Kärleken känner varken rätt eller fel; den betraktar inte en sak som bättre än en annan; den ber inte om ersättning för vad den gör, utan tjänar därför att tjänandet är själva dess väsens natur. Om du har mod att ärligt analysera dig själv, kan du då påstå dig besitta sådana karaktärsegenskaper? Det finns idag inte en människa på jorden, som inte i någon utsträckning längtar efter personlig tillfredsställelse; det kan vara önskan att bli berömd, att bli uppskattad av andra människor, eller t.o.m. att uppleva den inre känslan av att vara framgångsrik. Det finns ingen som inte har många sympatier och antipatier, och det finns ingen som inte arbetar för att få lön för sitt arbete.

Världen lever idag enligt själviskhetens

lag, och detta skapar ett moln av förvirring som döljer verkligheten. Vi har fångslat vårt verkliga jag och upphöjt vårt lilla ego, personligheten. Människosinnet är ständigt verksamt för sin egen skull, och det klänger sig själviskt fast vid ägodelar som det inte ens äger, utan endast har fått till låns av universum; det upphöjer sig självt med substans som det blott fått att förvalta. Människan är fylld av begär och fruktan, men den som kan låta sina personliga begär gå förlorade i tjänande gentemot andra finner frid. Förståelse och kärlek vidmakthåller människan, men fruktans, hatets och girighetens lön är självutplåning. Självisheten äter sig likt cancer in i kroppens substans och orsakar mycken smärta och lidande. Det är alltid den själviska handlingen som skadar.

Ibland har du känt dig så fylld av glädje, att du måste dela med dig av den till andra, helt enkelt därför att känslan inom dig var så stark, att din kropp verkade för liten att hålla den kvar. Att ge är osjälviskt; att hålla kvar är själviskt.

Det är svårt för människan i allmänhet att förstå det opersonliga tillståndet. Vi har alltid väntat oss något i gengäld för allting; vi har alltid sett fram mot att nå vissa mål - vi har fått lära oss att sträva efter berömmelse; men all handling är sin egen lön, ty verksamhet är liv; det finns inget mål att nå, ty aktiviteten upphör aldrig och evigheten har varken begynnelse eller ände. Berömmelse har sällan gett människan evigt liv, såvida hon inte lagt ett djupare värde i livets syfte.

Vi utger oss för att följa det stora budet, men likväl har i de flesta fall all visdom vi fått missbrukats och använts själviskt för att göra människor framstående vad det gäller att vara smarta. Vishetsläraren sade: "Den som upphöjer sig själv över andra ska bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig själv ska bli upphöjd." Den människa som tror att hon vet allt är inte

vis, ty hon tror att hon vet allt och har sålunda stängt den kanal genom vilken hon tror att hon vet allt och har sålunda stängt den kanal genom vilken hon kan erhålla lärdom.

Personligheten söker ständigt nya vägar att dra till sig uppmärksamhet, och denna självmedvetenhet är det mest skadliga som existerar. Inte förrän individen gör sig själv fri från det självmedvetna tillståndet, kan hon någonsin känna verklig frid. All friktion, all spänning, är resultatet av självmedveten självishet. Det är perfekt avkoppling som för oss till universums hjärta, till kärlekens mening. Så länge det finns någon tanke på åtskillnad, fördömande eller rätt eller fel hos oss själva eller hos andra, kan vi inte slappna av. Vi måste lära oss att utföra de intryck som kommer till oss från hjärtat, eller från universell känsla. Vi måste lära oss att tjäna utan tanke på egen vinning, och här blir gränslinjen mycket smal.

Varje människa har en viss skyldighet som ligger bortom jaget, ty verksamheten måste fortsätta eftersom vår skapare inte ett ögonblick kan upphöra att vara aktiv. Människan förtjänar dock inte någon ära, ty av sig själv gör hon ingenting. Det är den universella intelligensen som är ansvarig t.o.m. för hennes väsen. I det väldiga kosmos finns blott en intelligens som verkar och uttrycker sig genom oräkneliga kanaler, men den sönderdelar aldrig sig själv. Hur kan då dessa kanaler, betrakta sig själva såsom åtskilda från varandra? Vi är koncentrerade punkter av tjänande eller aktivitet i den totala skapelseplanen, ty vi är alla ett.

Varför kämpar personligheten så hårt för att föreviga sig själv? Sade inte Kristus: "Den som vill bevara sitt liv, han ska mista det; men den som ger sitt liv för min skull, han ska finna det." Detta var inte blott ett påstående, utan insikten om hans enhet med skapelsens fader. Varför då klänga sig fast så hårt vid det jordiska

livet bara för att mista det? När den som kan lägga sin själviska personlighet åt sidan kan bli ett med allt och finna evigt liv utan förgängelse. Jesus sade åt Petrus att lägga undan svärdet, ty om han dödade med svärd skulle han själv dödas med svärd. Självisheten är just ett vapen. Den personliga människan använder självishet och girighet för att skydda sitt eget jordiska liv, och tids nog förgör vapnet den som använder det.

Ingen människa är så väldig att hon kan ta sig makt att fördöma något som finns i himmelen eller på jorden. Sympatier och antipatier är som två stora kvamhjul som roterar mot varandra, och mellan dem mals människan till stoft. Dessa som ser särskilnader kommer endast att känna friktion, och friktion är förstörelsens element. Man kan inte älska något, hata något annat, och ändå betrakta sig som perfekt vad det gäller kärlek. Man kan inte ha en självisk personlig önskan och ändå leva i universell medvetenhet.

Den som lever universellt är ständigt väken inför Orsaken. För en sådan människa skulle det inte göra någon skillnad om hon var absolut ensam i sin tro och resten av världen var emot henne. Hon skulle varken känna tvivel eller fruktan. Den opersonliga människan tänker inte på sina tankar, ord eller handlingar som något i sig självt fullbordat, eller på perfektion som någon personlig besittning eller prestation, utan endast som själva uttrycket för hennes väsen, vilket är skiljbart från den universella helheten. I henne finns ingen känsla för något högre eller lägre. Hon önskar inte verka klokare än sin nästa, och drar sig inte för tanken att verka mindre klok. Hon ger sig själv för att tjäna världen; inte därför att hon längtar efter berömmelse eller framgång, och inte heller för att hon vill bli hyllad eller av fruktan för kritik, utan därför att känslan av tjänande är en del av hennes väsen, och hon kan inte annat än ge av vad hon är.

Inom idrotten förblir inte den populär länge, som spelar för att briljera och väcka uppmärksamhet. Han betraktas som osportslig, men likväl försöker alla människor i dagens värld att göra desamma - att briljera och söka vinna allmänhetens uppskattning; att bli uppmärksammas om en framstående deltagare i livets spel.

Vad har vi egentligen lärt oss av den undervisning som gavs av denne den störste och ödmjukaste av alla människor, vars röst klingat genom tiderna: "Den som vill bli störst bland eder; han vare de andras tjänare." Hur många är villiga att tjäna? Personlighetens främsta önskan är inte att vara ödmjuk, utan att erövra; och likväl är osjälviskt tjänande Faderns främsta egenskap och grunden för harmoniens lag. I kosmisk realitet är det mänskliga jagets inbillade storhet blott en hög av grå aska.

(Cosmic Bulletin)

Rymdmänniskor

av Thor-Leif Dahnielson

Små gröna gubbar från rymden?

Nej, sådant tror vi inte på! Och inte heller på illaluktande rymdlimpor som likt blodiglar klänger sig fast vid folk. Men fortfarande finns det somliga UFO-forskare som har mycket svårt att inse att rymdvarelser kan se ut som vi. Av någon anledning accepterar man istället utan att tveka uppgifter om små monster av allehanda slag.

I sin bok "UFO!" avfärdar t.ex. den för övrigt mycket kunnige och uppriktigt forskande ufologen K. Gösta Rehn allt "a" om mänskliga rymdbesökare "av normal längd" som vidskeplighet (?). Istället beskriver han dem på ett sätt som skulle kunna vara ett undermedvetet minne av seriemagasinet rymdfigurer: "kortväxta, cirka 120 cm långa... stort äggformat huvud, stora genomträngande ögon, mycket korta ben... talar ett knastrande Kalle Anka-språk,

varvid ljudet tycks komma från midjan... klädd i silverfjällsliknande dräkt."

Nej, ni läste inte fel. Det var inte denna senare beskrivning som påstods vara vidskeplig...

Genom tiderna har science fiction-författare med förkärlek gjort andra världars bebyggare till mer eller mindre monstruösa skapelser. I sin berömda bok "Världarnas krig" föreställde sig H.G. Wells Marsinvånarna som väldiga bläckfiskliknande varelser, och i en annan science fiction-bok av senare datum har jättebin fått befolka samma planet. Månen har man låtit bebos av seleniter, ett slags jättelika "myror". Ytterst få har haft en tanke på, att den mänskliga varelsen kanske inte alls är begränsad till den lilla glittrande blå och gröna ö i universum vi lever på.

Dessa gamla "fördomar" synes leva kvar inom den vetenskap som sysslar med de oidentifierade flygande föremål (UFOs), som iakttagits av miljoner människor, dvs ufologien. Men somliga UFO-forskare, män med vidare korisonter såsom bl.a. ledaren för den kanadensiska regeringens UFO-undersökningsprojekt, Wilbert B. Smith, den amerikanske filosofen George Adamski och flera andra, har dock talat om besökarna såsom helt människoliknande, med samma kroppsbyggnad och utseende som vi själva. Endast med den skillnaden att de - naturligtvis, eftersom de överhuvudtaget har kunnat färdas till vår värld - nått en högre utvecklingsnivå i tekniskt, och därmed sannolikt även i etiskt, hänseende.

"Det varmblodiga däggdjur vi kallar människor existerar i hela universum, med samma variationer i utseende, hudfärg, längd och vikt som vi finner på jorden." (George Adamski i "Flying Saucer Farewell")

För många verkar kanske tanken på mänskliga väsen på andra håll stötande. Vi vill ju gärna tro att vi är hela skapelsens lysande krona - "störst, bäst och vackrast" - och att inget kan vara oss överlägset,

vare sig utseendemässigt eller intellektuellt. Men kanske blir vi ändå tvungna att finna oss i denna tanke. Mycket intressanta teorier framlades vid symposiet för astro-molekylär biologi i Lund den 14 mars i år.

Det var cellforskaren professor A. Lima-de-Faria, ledare för ett institut för molekylär cytogenetik med anknytning till både Lunds universitet och forskningsrådet i Stockholm, som i ett föredrag förklarade att livet inte har någon början, utan INGÅR I UNIVERSUMS STRUKTUR.

Forskningen har för länge sedan passerat den nedersta gräns för människans utvecklingslinje, som Darwin satte i cellen. Faktum är att cellen, där livet finns, är ett invecklat naturligt arrangemang som ligger oss mycket nära i utvecklingshänseende - med årmiljarder mätt. Idag har man kommit så mycket längre i sitt sökande bakåt mot utvecklingens början, att man är framme vid själva kolatomen.

Fastän denna bokstavligen är stendöd, är det just den som är det allra yttersta upphovet till själva livet. Detta beror på att kolatomen har en stark benägenhet att bilda bas för långa kedjor av atomer. De organiska ämnen, som ligger på betydligt högre stadier i utvecklingen mot liv, är genomgående byggda med sådana kedjor. Ett annat grundämne som kan utgöra bas för kedjor är kisel.

Det kanske mest revolutionerande för oss lekmän är alltså upptäckten, att det väsentligaste i utvecklingen skedde redan innan cellen och DNA bildats. Det innebär att livets utveckling fick sin karaktär innan livet självt i cellen, och ärftligheten i det komplicerade ämnet DNA, ens var etablerat.

Det för människans utveckling avgörande ägde sålunda rum för miljarder år sedan då DNA bildades. Det innebär att människans, såväl som de andra arternas, framtid slogs fast i ett bestämt spår redan för miljarder år sedan. Visserligen finns det åtminstone teoretiska möjligheter att

manipulera med människan och - såsom många fantastiska framtidsvisioner velat göra gällande - förbättra hennes intellekt genom avsiktliga mutationer, men redan vid livets begynnelse avgjordes precis hurdana resultaten av sådana manipulationer skulle bli.

Detta innebär att vi har ett fritt val då det gäller vår framtida utveckling - men alla valmöjligheter leder inte till positiva resultat.

Och så har vi då kommit fram till kärnan i denna redogörelse. Professor Lima-de-Faria betonade, att eftersom livet ingår i universums struktur är sannolikheten mycket stor för att, om liv har uppstått PÅ ANDRA PLANETER I VÅRT NÄRMASTE GRANN-SKAP, ELLER I ANDRA SOLSYSTEM, SÅ BÖR DET HUVUDSAKLIGEN VARA LIKARTAT MED DET LIV SOM FINNS PÅ JORDEN.

Naturligtvis måste det existera mindre olikheter. Människor på planeter med mycket stark gravitation, såsom exempelvis vårt solsystems jätteplaneter, kan inte vara uppbyggda på exakt samma sätt som en människa på en himlakropp med liten dragningskraft. Kraftigare muskler och benstomme är isåfall ett krav, för att hon ska orka med att bära sin egen tyngd - men detta hindrar ju inte alls att det universella "mönster" kroppen formas efter är mänskligt. Likaså är det självklart att olika klimatiska och andra förhållanden på andra planeter måste medföra en del variationer i den mänskliga formen, som ju fötts på planeten och under miljoner år anpassats till just de betingelser som råder där.

Variationerna rör sig dock inom vissa gränser. Hos en normal, frisk person är den mänskliga kroppen en nära nog perfekt biologisk mekanism, som utrustats med allt som är nödvändigt för att överleva - och för att kunna utföra en intelligent, konstruktiv aktivitet. Det strider mot allt förnuft att föreställa sig, att de högsta intelligenta varelserna på någon främman-

de himlakropp, de ansvariga för konstruktionen av de tekniska underverk deras farkoster måste vara, skulle vara monstruösa väsen med t.ex. endast ett stort öga i pannan - vilket omöjliggör ett stereo-seende - eller limpliknande figurer utan effektiva extremiteter.

Utesluter då detta de rapporter som lämnats om de små 120 centimeter höga varelserna som rena fantasier? Naturligtvis inte! Närmare tusen iakttagelser av sådana "pysslingar" kan inte ignoreras. En sådan förutfattad inställning skulle vara lika ovetenskaplig och ologisk som den motsatta, vilken K. Gösta Rehn framlade i denna artikels början.

Men när man studerar rapporterna om de små figurer som observerats vid otaliga tillfällen och som tidigare beskrivits, kan man inte undgå att tänka på de robotar, som brukar användas vid olika riskfyllda laboratorieförsök, t.ex. av Atomenergi-kommissionen. Den "silverfjällslikanden dräkten", de "stora genomträngande ögonen" och det "knastrande ljudet från magen" påminner starkt om metalliska, elektronöge-försedda och motoriserade fjärrstyrda robotar.

Det är emellertid inte på något sätt orimligt att olika planeters invånares längd kan variera mycket. Enbart i en enda världsdelen på vår egen planet, i Afrika, finner vi både "jättar" och pygméer, och ansiktsdragen är ganska olika om man jämför en europé och en kines - men hela tiden förblir formen lika mänsklig.

Och precis lika "mänsklig" är den varelse vi kallar människa, varhelst i detta oändliga gnistrande livfyllda universum hon än lever, vilken värmande sol som än ger henne liv, och vilken grönskande himlakropp hon än betraktar som "sin värld"...

* * *

Kosmisk filosofi

Realitetens väg

av Thor-Leif Dahnielson

Har du någon gång upplevt den obestämbara känsla av ensamhet, som så många människor känner trots allt liv och rörelse runtom dem?

Har du känt det som om det varit något som saknats i ditt liv; något som skulle kunnat ge dig den verkliga glädje du inte tycks kunna finna någonstans?

Har du ibland känt det som om ditt liv varit nästan meningslöst?

Under årtusenden har människan förnummit detsamma - att hennes liv inte innehållit alla de faktorer som är nödvändiga för att göra det fullkomligt. Många har sagt sig veta svaret på hennes frågor, men istället för att förklara för henne vad hon ska göra, har man svept in den enkla sanningen i ockulta och magiska begrepp. Vägen har fyllts av rituella hinder och dogmatiska vägvisare, som enbart orsakat förvirring. Människan som söker finna vägen bort från gåtorna och ensamheten hamnar istället i en snårskog av teologisk mystik. Mänskliga funderingar har skapat mörker, där inget mörker behöver finnas.

För att finna denna dröm som ouppnåeligt svävat långt ovanför dina famlande tankar, har du kanske vänt dig till mystiska läror, blivit anhängare av ockulta sekter, betalat stora summor för att vinna "frälsning" enligt amerikanska metoder, eller utfört riter av olika slag. Kanske har religiös självhypnos gett dig en bedräglig lyckokänsla, som lika snabbt försvunnit då du vaknat upp i samma gamla verklighet igen.

Du söker, men kan inte finna vad du söker, eftersom du inte vet varför du förmimmer denna känsla av ensamhet och meningslöshet - vad som orsakar den. För

att kunna finna svaret eller lösningen på ett problem, måste vi först lära känna orsaken till det. Innan vi funnit orsaken kan inga riter, böner, meditationer eller något annat hjälpa oss. Och ytterst få människor förstår orsaken!

Men vilken är då orsaken?

Den filosofi som dominerat världen under alla år - och som är anledningen till allt det lidande som drabbat både människan själv och hennes omgivning - är det egoistiska livssättet, den självcenterade livs-åskådningen, som koncentrerar människan kring hennes eget jag och kring det hon betraktar som "sitt". När en människa låter alla sina tankar och handlingar kretsa kring just sådant som enbart rör och gagnar henne själv, innebär det att hon inte intresserar sig för något annat än hennes eget jag.

Detta är ORSAKEN, ty följaktligen bygger hon upp en osynlig tankebarriär runtom sig själv, som hindrar henne från att mottaga intryck från allt annat levande omkring henne. VERKAN av denna orsak blir sålunda en känsla av övergivenhet, av ensamhet, vars orsak hon själv inte förstår, trots att hon själv åstadkommit den - omedvetet.

För att kunna finna den sanna glädje du söker, måste du öppna dig för de intryck som kommer utifrån och som inte rör dig själv. Den mur som omgärdar människans inre bryts ned av utåtriktade tankar och handlingar av kärlek, ödmjukhet, medkänsla och givande, eftersom detta oundvikligen får henne att känna gemenskap med sin omgivning. Hennes ego försvagas och de band som hållit henne fjärrad faller till marken.

När hon inte längre koncentrerar sig på sig själv, blir hon öppen för intryck och impulser från allt levande, från all aktivitet omkring henne, och känslan av ensamhet och meningslöshet försvinner likt morgondag under den uppgående solens värmande strålar. Istället upplever hon att

hon är Ett med allt skapat. Hur få är inte de människor som funnit vägen fram till detta mål.

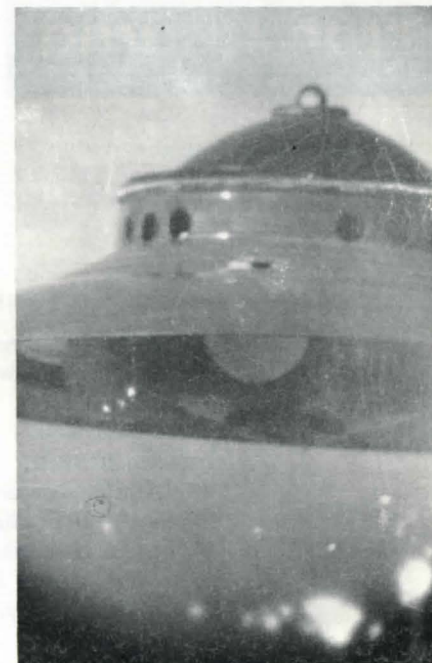
Så du ser, att det inte alls är meningen att vi ska dra oss bort från världen och sjunka in i vårt eget inre. Tvärtom! Vi ska LEVA; leva och inse att vi är en medverkande del i den stora helheten, ty detta är ett faktum vi aldrig kan komma ifrån.

Vi måste välja mellan att acceptera tillvaron sådan den är; skaffa oss en realistisk syn på livet och på de lagar som styr allt skapat; en förståelse som får oss att inse vår enhet med resten av skapelsen, och som därmed eliminerar vår tendens att behandla vår omgivning efter behag så länge det gagnar oss själva; en livssyn, som visar oss våra möjligheter att ge uttryck för det syfte för vilket vi skapades - eller vända oss till mysticism och förbli kvar i det dunkel människan befunnit sig i under årtusenden!

Det är vi själva som avgör ...

"Det är bara meteoriter, väderballonger och sådant, men när de ses av en otränad observatör..."

I NÄSTA NUMMER bl.a.:

RÄTT ATT DÖDA?
UFOs PÅ GROTTMÅLNINGAR
KOSMISK FILOSOFI
TELEPATI OCH VETENSKAP
VETENSKAPLIGA NYHETER
UFO-RAPPORTER

FRÅN LÄSARNA (forum för läsarnas egna åsikter, debattinlägg, etc.)

JAG UNDRAR..... (Bulletinens frågespalt)

Från läsarna

ENHETEN

Jag ser mot stjärnorna och förundras,
ty stjärnljuset ger liv åt andens slumrande.
Tingen lever upp,
som fördold tanke i själen.
I trädens stammar, i bladens fiber,
speglas min kropp och händer.
Jag förstår att vi alla är organ i alltets kropp,
nödvändiga för helhetens harmoni,
nödvändiga som sol för jord,
som hjärta för kropp.

Världar födas ur intets mörker och kyla.
Som idéer ur själens okända vrå de blommor upp,
som blommor ur frodig jord,
som kärleken ur längtande hjärtan.
Om ej en tanke där bakom var,
fanns blott ett färglöst allt,
med själar med oskrivna blad.

I varje ådra i livets gestalter,
strömmar kärlekens krafter.
På dess grund vilar alltet,
evig som själen och tanken.

Heinz Lohmann

innehåll

BÄSTE LÄSARE	sid. 3
Thor, Leif Dahnielson	
TELEPATI - ETT FAKTUM	sid. 4
Oleg Gusev	
VETENSKAP	sid. 6
UFO-NYHETER	sid. 7
FORNTIDA RYMDBESÖKARE	sid. 8
Alexander Kazantsev	
DET STÖRSTA BUDET	sid. 11
George Adamski	
RYMDMÄNNISKOR	sid. 13
Thor-Leif Dahnielson	
REALITETENS VÄG	sid. 16
Thor-Leif Dahnielson	
FRÅN LÄSARNA	sid. 18
(Dikt: "Enheten")	